

У серці Харкова вітаємо гостей.
Тут недалеко - старі мурів міста.
У сквері - вернісаж і ярмарки речей.
Філософ зустрічає тут туриста.

Його зі школи знає кожен з нас.
Якщо підійдемо - пізнаєм по обличчю.

Запишемо собі Г. С.

Відомий мудрістю, життям, думок величчям.

За ним побачимо ми церкву не одну -
З них більша - Храм наш Свято-Озерянський,
Де зберігалася ікона в давнину -
Марії образ, з Озерян, нерукотворний.

А поруч - найстаріша в місті церква,
І взагалі - споруда кам'яна.
Була до неї тридцять років дерев'яна.
Всього за рік із каменю постанала.

То церква Покрови. Цікавинка її -
Дві церкви у одній зробили козаки.
І стиль архітектури - українське бароко.
Його ж козацьким звать. Краса висока!

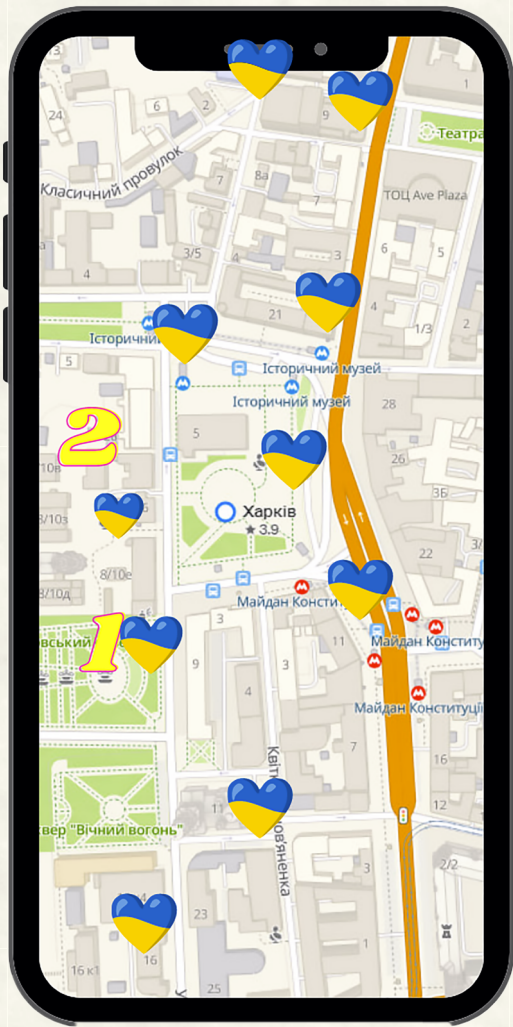
Близнюк її - собор Преображенський,
В Ізюмі він стоїть приблизно з тих років.
Слободи будувалися з соборами по центру,
Свободи тут шукали сотні козаків.

Від церкви йдемо далі - до козака з гарматою,
Його ім'я шукаємо - не просто віднайти.
Іван Сірко записано. Був Харківським полковником
Недовго, і походом він на Харків теж ходив.

Розглянемо ми вулицю - одна з родзинок Харкова,
Узвіз Бурса - будинок для сиріт.

Жили там і навчалися, раклами прозивалися.
А потім семінарія постанала в тім дворі.

Тепер там академія, а ми йдемо на Римарську.
Хоча там не побачимо славетних лимарів,
Що з шкіри кінну упряж та зброю виробляли,
Але жило багато прославлених митців.

Гор Урюпін - міста голова,
Який за Харків був у полум'я і воду.
Микола Хвильовий - він так складав слова,
Що й досі ще бринять вони в серцях народу.

Був символом для свого покоління,
І першим з нього він пішов у засвіти.

А ми йдемо в театр, ідей сплетіння,
Де й досі назву " " побачиш ти.

То легендарна сцена Харкова. Лесь Курбас,
Куліш Микола тут колись творили.
Розстріляні вони у Сандармосі,
Та їх ідеї в Україні відновили.

Постоїмо ще тут і озирнімось.
Тут вниз збігає наш книжковий ринок.
Його ще "балка" зведе ми. А там -
Від Березоля школа навкоси.

Одна з найстарших в Харкові, і їй
Вже виповнилося більш як півтора століття.
Людмила Гурченко навчалася у ній.
В провулку далі - там її будинок.

Муралів тут на Римарській чимало.
Та ми підемо звідси на Сумську.
Грабовського провулком. В ньому -
Один лиш нумерований будинок.

Тритони тут і риби на балконі -
Модерн - його у Харкові багато.
А будував його наш ,
Він архітектор, вшанування вартий.

Ну добре. Вийшли на Сумську. На тротуарі -
Табличка в пам'ять стометрівки,
Оригінальний пам'ятник мистецтву
І п'яте слово впишемо сюди:

Театр - один із найстаріших в Україні.
І не один митець почав з цієї сцени
Свій шлях до слави. Імена - на стінах.

Актор і режисер кіно ізвідси вийшов,
Його ім'я знайдім і занотуємо -
Биков .

Тут далі сквер Поезії. Про нього
Розповідати можна досить довго.
Там зустрічі поетів час від часу,
А нам до витоків Сумської їти варто.

Тут архітекторів багато працювало.
А результат - модерн, а ще - бароко,
І неоренесанс і техно,
І класицизм, і сталінський ампір.

Повільно роздивляємось будинки.
Де номер три, зупинимось надовго,
Книгарня Є. Тут на стіні - таблиця.
Розповідає нам про особистість.

Фотомайстерню в Харкові відкрив,
Його фотопортрети - то шедеври.
Був першим, хто кіно відзняв.
Про перенесення ікони з Озерян.

Детальніше підкажуть гугл і вікі.
А ми запишемо собі Федещький
І далі підемо.

Біля метро побачимо цікаве місце.
У Харкові тут зустрічі давно
Всі призначають, бо час видно звідси,
Хоч влітку, хоч узимку — все одно.

Чому? Як стоїмо обличчям до Сумської,
То бачимо на будинку.
Над ним - термометр величезний. Отакої!
І не пропустиш ти домовлену хвилинку.

На іншу сторону ми зараз перейдімо
До танків і зенітки. Тут музей.
На місці площі цім, де зараз стоїмо ми,
Колись народжувалися тисячі ідей.

Дворянське зібрання - як Харкова обличчя,
Було нам до середини сторіччя.
Музей, бібліотека, школи, парк.
І водогін, лікарні народились саме там.

У Другу Світову його розбили.
А по війні то вже не відновили.
Розглянемо ми другий бік майдану.
Був розквіт Харкова, коли все будували.
І переважно банки там були.

